

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobců: **a) T.P.I. of A. S. (P.)**, zájmové sdružení právnických osob, **b) Dr. P. P.**, zastoupení advokátem JUDr. Miroslavem Jindrákem se sídlem Zdiměřická 1452, Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2003 č. j. 33419/2002-14, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2004 č. j. 8 Ca 231/2003 - 35,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2004 č. j. 8 Ca 231/2003 - 35 **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci podali včas kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2004 č. j. 8 Ca 231/2003 - 35, jímž byl odmítnut návrh (žaloba) žalobců, kteří se domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 1. 2003 č. j. 33419/2003 - 35, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MOŘ 36/2000, MHMP 46 192/2000 ze dne 4. 6. 2002 o zrušení žalobce ad a), o jeho vstupu do likvidace a o ustanovení likvidátorky jediným statutárním zástupcem, a kterým bylo zrušeno rozhodnutí Obvodního úřadu Městské části Praha 4 ze dne 25. 4. 2000 č. j. 6/92-Sd. o odložení výkonu rozhodnutí.

Ze shora uvedeného usnesení Městského soudu v Praze vyplývá, že návrh (žaloba) byl odmítnut pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Napadená rozhodnutí byla totiž žalobcům doručena dne 30. 1. 2003 a dvouměsíční lhůta k podání žaloby tak uplynula dne 31. 3. 2003. Žalobci podali žalobu dne 29. 9. 2003, tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty. Proto soud žalobu jako opožděnou zamítl a pro úplnost dodal, že doručení rozhodnutí s opraveným datem

jeho vydání dne 29. 7. 2003, resp. 30. 7. 2003 žalobcům není doručení rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s., nýbrž vyrozuměním o opravě rozhodnutí podle § 47 odst. 6 správního řádu. V tomto případě nebylo žalobcům oznamováno rozhodnutí (jak správní orgán ve věci rozhodl), nýbrž oprava rozhodnutí; přitom tato skutečnost nezakládá běh lhůty k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu.

Ze správního spisu žalovaného vyplývá:

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy vydala dne 12. 12. 2002 rozhodnutí o odvolání č. j. 33 419/2002 - 14. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobcům dne 30. 1. 2003.

Dne 30. 7. 2003 bylo žalobcům doručeno obsahově totožné rozhodnutí, na němž bylo datum vydání opraveno ze dne 12. 12. 2002 na den 12. 1. 2003. Na tomto rozhodnutí je uvedeno, že datum jeho vydání opravila dne 22. 7. 2003 JUDr. Petra Buzková, ministryně školství, mládeže a tělovýchovy, a je opatřeno nečitelným podpisem. K tomuto rozhodnutí je připojen přípis žalovaného (ředitele legislativního a právního odboru), že žalovaný ve smyslu § 47 odst. 6 správního řádu informuje, že paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy JUDr. Petra Buzková opravila v souladu s uvedeným zákonem datum vydání rozhodnutí č. j. 33 491/2002 - 14. Datum 12. 1. 2003 je datem, kdy paní ministryně dle spisové dokumentace v předmětné věci skutečně rozhodla.

Žalobci v kasační stížnosti považují napadené usnesení Městského soudu v Praze za nezákonné ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Doručení rozhodnutí s opraveným datem soud nehodnotil jako doručení rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s., nýbrž jako opravu rozhodnutí ve smyslu § 47 odst. 6 správního řádu. Žalobci vycházejí z názoru, že takové posouzení je v rozporu s principy právní jistoty a právního státu. V průvodním dopisu žalovaného bylo také výslovně uvedeno, že datum 12. 1. 2003 je datem, kdy paní ministryně dle spisové dokumentace v předmětné věci skutečně rozhodla. Toto rozhodnutí bylo doručeno dne 30. 7. 2004 a proto žalobci vycházejí z názoru, že od tohoto data běží dvouměsíční lhůta k podání žaloby, takže žaloba byla podána v zákonné lhůtě. Žalobci jsou tedy napadeným rozhodnutím zkráceni na právu na spravedlivý proces.

Žalobci navrhli, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud věc posoudil takto:

Podle § 47 odst. 6 správního řádu chyby v psaní, počtech a jiné zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí správní orgán kdykoliv i bez návrhu opraví a vyrozumí o tom účastníky řízení.

Zákon tedy omezuje možnost provést opravu v písemném vyhotovení rozhodnutí pouze na případy, kdy toto písemné vyhotovení obsahuje zřejmé nesprávnosti (tedy nesprávnosti každému, včetně účastníků řízení, zřejmé) a jako příklady zřejmých nesprávností uvádí chyby v psaní a počtech.

V projednávané věci jde o posouzení otázky, zda vydání rozhodnutí s jiným datem než nese rozhodnutí původní, lze považovat za opravu zřejmé nesprávnosti v písemném vyhotovení rozhodnutí. Nutno připomenout, že správní spis žalovaného neobsahuje žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno cokoli dovodit z hlediska použití ust. § 47 odst. 6

správního řádu. Není rovněž zřejmé, proč tvrzená oprava zřejmé nesprávnosti z data vydání napadeného rozhodnutí dne 12. 12. 2002 na den 12. 1. 2003 (tento den připadl na neděli – den pracovního klidu) byla provedena ministryní školství, mládeže a tělovýchovy až dne 22. 7. 2003, tedy po dalších sedmi měsících.

Městský soud v Praze se bez dalšího spokojil s tvrzením žalovaného, že v projednávané věci postupoval podle § 47 odst. 6 správního řádu a žalobu odmítl jako opožděně podanou, aniž by zkoumal, zda se skutečně jednalo o pouze o opravu zřejmé nesprávnosti, nebo zda je třeba rozhodnutí s jiným (novým) datem jeho vydání považovat za rozhodnutí nové, a od jeho doručení žalobcům by jim běžela lhůta dvou měsíců k podání žaloby.

Usnesení Městského soudu v Praze je tedy nezákonné (§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.) a Nejvyšší správní soud toto usnesení podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

V dalším řízení si Městský soud v Praze opatří od žalovaného všechny důkazy potřebné pro posouzení, zda žaloba byla podána včas, či nikoli. Nejvyšší správní soud vychází z toho, že není obvyklou praxí na ministerstvech, aby ve věci rozhodl sám ministr (v neděli) a sám vypracoval písemné vyhotovení rozhodnutí. Naopak obvyklé je, že podle organizačních a aprobačních řádů je věc přidělena příslušnému zaměstnanci, který návrh rozhodnutí vypracuje a instanční cestou je předložen ministrovi. Bude třeba od žalovaného vyžádat jeho spis, z něhož by byly shora uvedené skutečnosti zřejmé, zejména když žalovaný odkazuje na svou spisovou dokumentaci. Tento spis je důležitý z hlediska dat jednotlivých úkonů (přidělení spisu, příp. pokyn nadřízeného, vypracovaný návrh rozhodnutí a jeho aprobační nadřízeným, schválení rozhodnutí ministryní).

Teprve po shora uvedeném doplnění bude moci Městský soud v Praze posoudit, zda shora uvedený postup žalovaného odpovídá ust. § 47 odst. 6 správního řádu a v té souvislosti posoudit, zda žaloba proti správnímu rozhodnutí byla podána včas, či opožděně.

Městský soud v Praze je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Městský soud v Praze rozhodne v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu